

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/5/2024
Identifikačné číslo spisu: 5720010945
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:5720010945.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Emila Klemaniča na neverejnom zasadnutí konanom 21. februára 2024 v Bratislave v trestnej veci obvineného Ľ. G. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o dovolaní obvineného podanom proti rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 4T/49/2020, z 24. novembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ľ. G. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 4T/49/2020, z 24. novembra 2020 bol obvinený Ľ. G. uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovej časti označeného rozsudku Okresného súdu Martin.

Za to bol menovanému uložený podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému I. O. škodu vo výške 5 268 €. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/49/2020, z 24. novembra 2020 podal obvinený Ľ. G., prostredníctvom svojej obhajkyne, dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

+ + +

Na základe podaného dovolania najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal, či podané dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti a či je prípustné a dospel k záveru, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť ako dovolanie podané neoprávnenou osobou.

V predmetnej trestnej veci bol obvinený P. G. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 4T/49/2020, z 24. novembra 2020 za spáchanie zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Rozsudok bol vydaný po predchádzajúcom prijatí vyhlásenia obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (č. I. 138) o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Žiadna z oprávnených strán konania nepodala proti označenému rozsudku odvolanie, a preto nadobudol právoplatnosť 24. novembra 2020.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V citovanom zákonom ustanovení nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému takéto právo (podať dovolanie) prislúcha, a preto je nevyhnutné z ďalších ustanovení Trestného poriadku vyvodiť subjekt (oprávnenú osobu v zmysle § 369 Trestného poriadku), oprávnený na podanie dovolania v prípadoch podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku. Ustanovenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale je potrebné vykladať ho v súhrne s ďalšími zákonnými ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku - dovolaní, najmä s ustanovením § 369 ods. 2 Trestného poriadku a tiež s ustanovením § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku.

Podľa § 369 Trestného poriadku

- ods. 1 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1,
- ods. 2 proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1
 - a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
 - b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Trestného poriadku, rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Trestného poriadku a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku).

Ustanovenie § 369 ods. 2 Trestného poriadku neoddeliteľne nadväzuje na § 257 ods. 5 Trestného poriadku, pričom zrozumiteľne a jednoznačne vymedzuje pre subjekty oprávnené podať dovolanie - oprávnené osoby „okruh“ rozhodnutí, ktoré môžu dovolaním napadnúť. Rozširujúci výklad ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku v prospech obvineného tak, že môže podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku proti rozsudku súdu prvého stupňa, neprichádza do úvahy, a to ani s ohľadom na právo na spravodlivý proces. Prípadne zistená nesprávnosť vo vyššie uvedených rozhodnutiach môže byť napravená len na podklade dovolania podaného ministrom spravodlivosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku.

V predmetnej veci ďalším ustanovením, ktoré vylučuje obvineného z okruhu oprávnených osôb na podanie dovolania, je ustanovenie § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, podľa ktorého oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Tým, že obvinený L. G. vyhlásil, že je vinný, ktoré vyhlásenie bolo prijaté súdom, a tým že nepodal odvolanie proti výroku o treste, deklaroval svoju spokojnosť s rozsudkom súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch, a preto sa nemôže v ďalšom konaní procesne účinne - podaním dovolania - domáhať ochrany svojich práv, ktorých sa priznaním viny a nepodaním odvolania vzdal. V takýchto prípadoch možno nápravu dosiahnuť len prostredníctvom ministra spravodlivosti tak, ako je to vysvetlené vyššie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, vydanom po prijatí vyhlásenia obvineného o tom, že je vinný, je síce prípustné podať dovolanie (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku), dovolanie ale môže podať na podnet príslušného subjektu len minister spravodlivosti Slovenskej republiky v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku, pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Ako vyplýva z ustálenej súdnej judikatúry - R 12/2017, ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku), dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby [§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku]. Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá.

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné skonštatovať, že obvinený nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania v danej veci. Takou osobou by bol len minister spravodlivosti. Preto najvyšší súd dovolanie obvineného L. G. odmietol podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku ako dovolanie podané neoprávnenou osobou.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.